

HALLGATÓINK SIKERES SZEREPLÉSE AZ ORSZÁGOS TUDOMÁNYOS VERSENYEN

A két évente megrendezett Országos Tudományos Diákköri Konferencia (OTDK) a felsőfokú oktatás hallgatóinak legszínvonalasabb szakmai fóruma. A Debreceni Egyetem magyar szakosai 2011 tavaszán is sikeresen szerepeltek az Egerben rendezett OTDK-n. Az alábbiakban felelős oktatónk, Lapis József számol be minderről.

Az OTDK lehetőséget biztosít egy önálló tudományos dolgozat elkészítésére, a saját kutatási eredmények nyilvánossá tételére és megvitatására: előbb a jelölt saját felsőoktatási intézményében, majd az országos fórumon. A témavezetővel történő közös munka – a személyes viszony kialakításán túl – praktikus készségek és tudásformák elsajátítását teszi lehetővé. A kutatómunkáról egyrészt tanulmány formájában kell számot adni, másrészt élőszóban is be kell azt mutatni. Így a hallgató mindkét készségét tesztelheti és fejlesztheti. A többnapos rendezvény önmagában is maradandó élmény: a mindig más város egyeteme vagy főiskolája által szervezett konferencián rendre összekovácsolódik a hallgatókból és oktatókból álló OTDK-csapat, új szakmai kapcsolatokat is ki lehet alakítani. Aki kitartó, helyezésétől függetlenül büszke lehet teljesítményére. Mi is büszkék vagyunk minden hallgatónkra, akik idén is méltó módon képviselték Egyetemünket és szakunkat.

A Debreceni Egyetem magyar szakos díjazottjai:

Humántudományi Szekció

Kortárs magyar irodalom, I.

1. hely: Korpa Tamás (1. MA)

Témavezető: Oláh Szabolcs

Kortárs magyar irodalom, II.

1. hely: Balajthy Ágnes (2. MA)

Témavezető: Szirák Péter

Hallgatónk az OTDK-díjának és jelentős kutatási, publikációs eredményeinek köszönhetően Pro Scientia Aranyéremben részesült.

Alkalmazott nyelvészet

3. hely: Veréce Viktória (2. MA)

Témavezető: Fehér Krisztina

Dialektológia és névtan

1. hely: Kovács Helga (1. MA)

Témavezető: Reszegi Katalin

Nyelvtörténet és finnugrisztika

2. hely: Katona Csilla (1. MA)

Témavezető: Tóth Valéria

Az MTA Nyelvtudományi Intézetének különdíját nyerte:

Tóth Anikó Nikolett (5. évf.)

Témavezető: Maticsák Sándor

Társadalomtudományi Szekció

Vallás- és hittudomány, II.

1. hely: Lovas Anett Csilla (2. MA; a Debreceni Református

Hittudományi Egyetem jelöltjeként)

Témavezető: Marjovszky Tibor és Ferencz Árpád

EURÓPAI ÚJSÁGÍRÁS

Barna Péter, magyar nyelv és irodalom mesterszakos hallgatónk fél éve jelentős megbízatást nyert el: a Fiatallal Európa Szerkesztőség tagja lett. Azóta számos cikket írt, amelyek e honlapon olvashatók: <http://www.eumozaik.hu/hirek/magyar-elnoekseg/barna-peter-bemutakozom-0>

Mit jelent ez a tagság és hogyan válogattak be?

2011. január végén minden hallgató kapott egy pályázati felhívást a Neptun rendszeren keresztül. Az állt benne, hogy a soros magyar EU-elnökség apropóján létrehoz-

nak egy 25 fős, fiatal újságírókból álló csapatot, akik tudósíthatnak kortársaiknak az elnökség informális üléseiről, kísérőprogramjairól. Mindig érdekelt az újságírás, gyakorlatom is volt már benne, így jelentkeztem. A többlépcsős elbírálási rendszerben először próbamunkát kellett írni, ajánlásokat kérni. Aki bejutott a második fordulóra, azt egy szóbeli elbeszélgetésre hívták. Onnan kerültünk ki 160 jelentkező közül mi 25-en, az ország minden tájáról. Aztán e-learning tanfolyamon vettünk részt, ahol újságírói, valamint EU-s ismereteket is elsajátítottunk, majd egy kétnapos tréninggel zárult a felkészítés. Az elmúlt fél évben 200 cikkünk jelent meg az országos, regionális, illetve egyetemi sajtóban. A www.feszerk.blog.hu-n kötetlenebb formában is lehet olvasni élményeinkről.

Hogyan dönt el, hogy milyen eseményekről tudósíthattok?

A témák kiválasztásában szerencsére nagy szabadságot adtak. Egy megkötés volt: a magyar elnökséghez valamilyen módon kötődjön az esemény. Szinte naponta kaptunk tájékoztatást az aktuális programokról, de magunk is előállhattunk javaslatainkkal. Ez egy mentoriális rendszer: két mentor koordinálta munkánkat, velük kellett előzetesen egyeztetni, ők javították a cikkeket is.

Az első alkalom, amelyen élesben kipróbálhattam magam, a budapesti Sport Fórum volt. Aztán jött az egészségügyi informális ülés Gödöllőn, Tehetségkonferencia, majd Tisza-konferencia Szolnokon. Számos kísérőrendezvényen, kiállítás-megnyitón is jártam. Szerintem az egyik legizgalmasabb riportomat a Fiatallal Európai Állásbörzéről írtam, de feltehettem kérdéseimet többek között Hoffmann

Rózsának vagy a Szépművészeti Múzeum főigazgatójának is.

Fiatalok vagytok, kevésbé tapasztaltak.

Hogyan fogadták jelenléteteket?

Úgy gondolom, abból, hogy fiatalok és ismeretlenek vagyunk, csak profitáltunk. Talán szívesebben nyilatkoztak nekünk, a hosszabb interjúk készítésére is több esélyünk volt. Nagyszerű érzés volt elmenni ezekre a rangos eseményekre, ugyanúgy bántak velünk, mint a neves újságírókkal.

Mikor zárult a program és mi fog történni ezután?

Június 30-án véget ért a magyar elnökség féléve, így a FESz működése is. Ígéretet kaptunk, hogy munkánkat a jövőben is támogatják. A három legjobban teljesítő újságírónak nyáron lehetősége lesz ellátogatni Brüsszelbe. Nemrég kaptam az értesítést, hogy az egyik kiválasztott tag én vagyok, ami hatalmas megtiszteltetés és nagy öröm számomra. A *(Hogyan) válaszolna néhány kérdésre?* című írásomat egy pályázatra is elküldtem. A beérkezett cikkeket a Google számlálója alapján rangsorolják: az lesz a nyertes, amelyiket július első két hetében a legtöbben olvassák. Jó szórakozást kívánok hozzá!

<http://www.eumozaik.hu/hirek/magyar-elnoekseg/%E2%80%9Ehogyan-vaszolna-nehany-kerdesemre%E2%80%9D>

GRAZI HÓNAPOK

Pro Scientia-díjas hallgatónk, Balajthy Ágnes szubjektív beszámolót írt ösztöndíjas ausztriai hónapjairól.

Már több mint egy éve annak, hogy megkaptam az értesítést: megnyertem a *Go Styria!* pályázatot: 2011 szeptemberétől cserediák lehettem a Grazi Egyetemen. Tudom, nem sokan tartják ésszerűnek a Neptunos levelek olvasgatását, de ezúttal levelezőrendsze-

rünknek köszönhettem, hogy tudomást szereztem erről az ösztöndíj-lehetőségről, melyet kelet- és közép-európai diákok számára hirdettek meg. Szeptemberben utaztam ki Ausztria délkeleti szegletébe, és ezzel meg is kezdődött életem talán legmozgalmasabb szemesztere. Grazról azelőtt nem sokat tudtam azon kívül, hogy, akárcsak Debrecen, országának második legnagyobb városa, teli diákokkal. Ott viszont öt hónapom volt arra, hogy felfedezem, otthonomná lakjam be. Barangolásaim során arra ébredtem rá, hogy Graz egyszerre provinciális és kozmopolita. Itt található Európa legnagyobb történelmi óvárosa, girbegurba, macskaköves utcáival, s ez a darabka középkor furcsa módon harmonizál a kortárs építészet lélegzetelállító alkotásaival. Vito Acconci kagylóként felnyíló, áttetsző szigete a Murán, vagy a „friendly alien”, azaz a Kunsthaus gigantikus buborékként szétterpeszkedő épülete akkor is tartogat a tekintet számára meglepetést, ha az ember már hónapok óta minden nap mellette sétál el. Graz idén épp a „City of Design” címmel büszkélkedhet, de ettől a nagy katolikus ünnepeken még mindenki felveszi a bőrnadrágot vagy a dirndlt, és sramlizenére mulat a főtéren.

Az egyetemen angol szakos voltam, nem sok tárggyal, hisz a tanulásra szánt idő nagy részében az OTDK-dolgozatomat írtam, melyhez itt nagy szerencsémre friss angol és német szakirodalmat is fel tudtam használni. Azokat a szemináriumokat, amelyeket felvettem, viszont nagyon élveztem: az egyik például egy egész féléven keresztül a Beatlesről szólt – dal-szöveg-elemzések, zenehallgatás, ritka koncertfelvételek és hallatlan lelkesedés a deresedő halántékú, ám lélekben igazi beatnik professzor részéről. Az utazási irodalom történetéről szóló kurzuson eljutot-

tunk az Alpoktól Ausztráliáig; a középkori szerzetesek zarándokújtaitól a posztkolonialista utazási regényekig. Az Ian McEwan prózájának szentelt órán pedig megtudtam, hogy milyen az, ha angol irodalmat tanít egy abszolút „németes” beállítottságú irodalomtörténész: kimerítő, sok erőfeszítést igénylő és roppant izgalmas. Minden bizonnyal sztereotípiának tűnik, de magam is azt tapasztaltam, hogy az osztrák diákok nagyon szorgalmasak és komolyan veszik a tanulmányaikat. Egy kiselőadásra például mindig többet készülnek, mint mi, Magyarországon. Viszont az is igaz (maradva a sztereotípiáknál), hogy velük az órák jóval unalmasabban teltek, mint idehaza – humorérzékből nem sok csillant meg, és ha önálló véleményalkotásról volt szó, akkor is inkább az orosz, horvát, lengyel fiatalok jártak elől. Ezért a kis unalomért egyébként is kárpótolt a több száz cserediák társasága, akikkel nap, mint nap találkoztam: közös főzések, bortúrák, fesztiválozás, hatalmas házibulik, Balkánpartik (köszönhetően az itt élő több ezer bevándorlónak), nagy séták és színházba járás. Mindennek gyümölcse az élményeken túl néhány mélyebb barátság.

Grazot az ellentétek teszik otthonossá. Ez az álmos vasárnap délutánok városa, amikor minden mozdulatlan, és az ember nem tehet mást, mint hogy elnyúlik a Stadtpark fűvén és élvezi a csendet. Vagy épp a több ezer fiatalt megmozgató fesztiváloké, az éjszakai nyüzsgésé, amikor a stájer tájnyelv hangjaiba ezerféle akcentus lármája keveredik. A táj, a Schlossbergről megnyíló lélegzetelállító távlatok, a Mura szépsége pedig mindeközben változatlan. Ugye érthető, ha visszavágyom?